

Α Μ ΑΡΤΩΛΗ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥΠΟΛΗ:

Η πρωτανεία θέλει αστυνόμο

ΕΚΠΑ

Ληστείες. Ναρκωτικά. Μαχαιρώματα. Βιασμοί. Χάος και ληπτήσεις. Όσο κι αν όλα αυτά φαίνονται σκονές από κινηματογραφική δυστοπία, είναι η πραγματικότητα των ελληνικών πανεπιστημίων, έτσι όπως επιλέγουν διαχρονικά να την παρουσιάσουν τα μέσα μαζικής ενημέρωσης. Αυτή τη φορά το επίκεντρο του ενδιαφέροντος είναι η πανεπιστημιούπολη του ΕΚΠΑ, με αφορμή την περιβότητη επιστολή του Στεφανίδη, καθηγού της φιλοσοφικής σχολής.

Αυτή η ανησυχία των μέσων ενημέρωσης και διαφόρων καθηγητάδων για το πανεπιστήμιο και την ασφάλεια των φοιτητών δεν φαίνεται να είναι καθόλου τυχαία στην παρούσα συγκυρία. Εντάσσεται σε μια συνοπλικότερη προσπάθεια του κράτους για τη διαμόρφωση ενός σύγχρονου πανεπιστημίου που να εξυπηρετεί ακόμα καθύτερα τις ανάγκες των αφεντικών.

Το πανεπιστήμιο έτσι κι απλιώς είναι ένας ακόμα χώρος αναπαραγωγής της ταξικής κοινωνίας. Προετοιμάζει τις μελλοντικές εργαζόμενες ή/και τα μελλοντικά αφεντικά για το ρόλο που η καθεμιά θα επιτελέσει στη διαιώνιση του συμπλέγματος κράτος-κεφαλαίου. Ταυτόχρονα συμβάλλει στην αναπαραγωγή της κυρίαρχης ιδεολογίας, όπως αυτή εκφράζεται μέσα από τον καριερισμό, τη ρουφιανιά, τη βαθμοθηρία και τη διατήρηση της βιολικής κανονικότητας. Και βέβαια, είναι και το ίδιο ένας εργασιακός χώρος, μια καπιταλιστική επιχείρηση ανοικτή σε κάθε πιογής επιχειρηματικά συμφέροντα, με ό,τι αυτό συνεπάγεται για τις εργασιακές σχέσεις στο εσωτερικό του. Η τσάμπα έρευνα μεταπτυχιακών και διδακτορικών για τις ανάγκες εταιριών, οι εκατοντάδες απολύσεις μελών ΔΕΠ, οι εργαζόμενες στην γαλέρα του καθαρισμού για μισθούς πείνας καθώς και η εντεινόμενη μετακύλιση του κόστους φοίτησης στις πλάτες των φοιτητών είναι ελάχιστα από τα παραδείγματα

που στοιχειώνουν την βιτρίνα του ναού της γνώσης. Έτσι διοικητικοί και εργοδοτικοί υπάλληλοι, όπως και εργαζόμενες φοιτήτριες βιώνουν καθημερινά, όπως και σε κάθε άλλο εργασιακό κάτεργο, το βούρκο της μισθωτής (ή και μη) εργασίας.

Απαραίτητη προϋπόθεση για να μπορέσει μια τέτοια δομή να διατηρήσει τα πιο πάνω χαρακτηριστικά είναι η συντήρηση ενός αποστειρωμένου περιβάλλοντος, το οποίο θα αποτελεί πρόσφορο έδαφος για όλων των ειδών τις μπίζνες που πραγματοποιούνται μεταξύ πανεπιστημίου και αφεντικών και γεμίζουν τις αντίστοιχες τσέπες. Αυτό συνεπάγεται την εξαφάνιση οποιασδήποτε αντίδρασης μπορεί να σταθεί εμπόδιο σε αυτήν την κερδοφορία, πράγμα που καθιστά αναγκαία την επιβολή του γνωστού δόγματος τάξις και ασφάλεια.

Δεν μας προκαλεί έκπληξη, λοιπόν, το γεγονός ότι οι κραυγές αγωνίας για το πανεπιστήμιο πολύ γρήγορα εντόπισαν τον υπαίτιο όλης αυτής της κατάστασης. Αυτός, ψυσικά, δεν είναι άλλος από τους αυτοοργανωμένους χώρους και τις συλλογικότητες που δρουν μέσα στο πανεπιστήμιο. Είτε ταυτίζοντας τις δομές αυτές, άμεσα ή έμμεσα, με «εστίες ανομίας», είτε δημιουργώντας την εντύπωση ότι η έμπρακτη υπεράσπιση του ασύλου αποτελεί τροχοπέδη στην «έγκαιρη παρέμβαση των αρχών» και γενικότερα στην «πάταξη της εγκληματικότητας», στοχοποιούντας που τους ενδιαφέρουν. Κατασκευάζουν έτσι τους κατάληπτους ενόχους και μαζί με αυτό και μια πολύ καθή πρόφαση για να τους καταστείλουν.

Στους χώρους του ΕΚΠΑ, όπου μεγάλη συγκέντρωση

ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΓΙΑ ΑΓΡΙΟΥΣ:

As μην ξεχνάμε και τον αγαπημένο Μαντινάνο/καθηγητή/G.I.Joe Α. Συρίγο (σημ. μέλος της εθνικιστικής οργάνωσης Δίκτυο 21 και πιστός βοηθός του ελληνικού ψηφειαλισμού) ο οποίος αφού επιέθηκε σε φοιτητή, επειδή έγραψε συνθήματα στο Πάνεπιστήμιο, τον ακνητοποίησε και με τη βοήθεια "ευσυνειδητων"

φοιτητών/τριών κάλεσε τους μπάτσους να συλλάβουν το φοιτητή (που βρισκόταν ακόμη μέσα στο χώρο του πανεπιστημίου). Φυσικά το όλο συμβάν της 15/02/17 τα "έμπιστα" media, η ΝΔ, ο ΣΥΡΙΖΑ και όλα τα κοινοβουλευτικά κόμματα το βρήκαν ως μία ακόμα αφορμή να οργάσουν περί επιθέσεως περιθωριακών σε ευσπόληπτο καθηγητή καθώς και περί ανομίας εντός των πανεπιστημίων.

Tο 2010-11 το υψηλό των Ηλεκτρολόγων του ΕΜΠ καταπιάνεται με ένα ερευνητικό πρόγραμμα για χάρη της FRONTEX, σχετικά με τις θερμικές κάμερες και το ηλεκτρολογικό σύστημα του φράκτη στον Έβρο. Δύο χρόνια μετά, την περίοδο 2013-15, τα εργαστήρια Φωτογραμμετρίας των Τοπογράφων και Ραδιοεπικοινωνιών των Ηλεκτρολόγων θα ενώσουν τις δυνάμεις τους στα ερευνητικά προγράμματα Jason και Poseidon με θέμα ένα "βιώσιμο σύστημα επιτήρησης" το οποίο

κόσμου και ακριβού εξοπλισμού κατανέμεται σε έκταση άνω των χιλίων στρεμμάτων, είναι δυστυχώς, στατιστικά αναπόφευκτη η εμφάνιση περιστατικών κοινωνικού κανιθαρισμού, όπως και σε οποιαδήποτε άλλη περιοχή της Αθήνας. Όμως στην συγκεκριμένη περίπτωση, το κράτος και οι μηχανισμοί προπαγάνδας, μέσα από τη δημιουργική κοπτοραπτική γεγονότων σε βάθος δεκαετίας και την εσκεμένη προβολή τους σε ένα κοινό χωροχρονικό πλαίσιο, δημιουργούν μια αφήγηση αναντίστοιχη της πραγματικότητας. Επιπλέον, παράλληλα με την εκμετάλλευση, προβαίνουν και στην κατασκευή καταστάσεων που διεγείρουν ένα γενικό αίσθημα αγανάκτησης. Χαρακτηριστικό παράδειγμα, οι ναρκοπιάτσες που οι μπάτσοι σπρώχνουν (πέρα από την ηρώινη) προς τη νομική σχολή και την ΑΣΟΕΕ.

Έτσι, είναι εμφανές πως ο ξαφνικός ντόρος που γίνεται στα μέσα δεν έχει να κάνει με κάποιο καθοπραΐζετο ενδιαφέρον από τη μεριά του κράτους, ούτε είναι μόνο θέαμα για λόγους τηλεθέασης, αλλά αναδεικνύει την ύπαρξη συγκεκριμένων σκοπιμοτήτων. Με την καλλιέργεια αυτού του κλίματος τρομοϋστερίας, επιδιώκουν να ανοίξουν το δρόμο για την κατάργηση του ασύλου και τη μονιμοποίηση αστυνομικής παρουσίας στους χώρους των πανεπιστημίων, όπως ήδη συμβαίνει στο ΑΠΘ. Με στόχο πάντα την επιβολή του ιδανικού περιβάλλοντος που θα ευνοεί τις μπίζνες των αφεντικών.

Σε αυτό το σημείο, μπορούμε να αναγωρίσουμε μια βασική ειρωνεία: το σύμπλεγμα κράτους-κεφαλαίου να κραυγάζει για την εγκληματικότητα την οποία κατά κύριο λόγο το ίδιο προκαλεί. Καθώς δημιουργεί τις συνθήκες εκείνες που ωθούν σε συμπεριφορές κοινωνικού κανιθαρισμού, εντείνοντας τις ανισότητες

και πριμοδοτώντας τον ατομικισμό και τον ανταγωνισμό (με ή χωρίς κατασαβίδια/μαχαίρια), φαντάζει κάπως δύσκολο τα «όργανα της τάξης», ως μέσα επιβολής της συγκεκριμένης κυριαρχίας, να αποτελούν τη λύση του προβλήματος. Πιο πολύ μέρος του προβλήματος είναι, ειδικά αν αναπογιστεί κανείς τη διαπλοκή της αστυνομίας με κυκλώματα προστασίας/εμπορίας ναρκωτικών, όπων κλπ. Έτσι κι απλιώς όμως, το κράτος δεν φαίνεται να δείχνει τον ίδιο ενθουσιασμό για παρόμοια φαινόμενα πολύ μαγαζιώντερης κλίμακας στα «καλά» μαγαζιά του Γκαζιού ή του Κολωνακίου για παράδειγμα. Ούτε τα ΜΜΕ φαίνεται να απασχολήθηκαν με τέτοιο zήλο για την «ανομία στα πανεπιστήμια» όταν μπαζώνονταν παράνομα 4 στρέμματα της πανεπιστημιούπολης από 350 φορτηγά. Μπαζώματα υπ' ευθύνη του τότε επόπτη της πανεπιστημιούπολης Φώτη Χαλκίδη, που σήμερα εκθειάζεται ως μαφιοζοφάγος ήρωας από τον καθηγητή Στεφανίδη στην επίμαχη επιστολή του.

Δεν είναι, τελικά, δύσκολο να συμπεράνουμε ότι η μεροληπτική στάση του κράτους απέναντι στην ανομία ούτε είναι αποτέλεσμα διαφθοράς των αρμόδιων οργάνων, ούτε πρόκειται για μια σειρά από μεμονωμένα περιστατικά, αλλά είναι η διαυγής ανάδειξη ότι είναι γέννημα θρέμμα συμφερόντων που δεν μας εμπεριέχουν. Ακριβώς για αυτό, η ουσιαστική λύση των ζητημάτων κοινωνικού κανιθαρισμού πέφτει πάνω στις πλάτες μας, πέφτει πάνω στις πλάτες των ενεργών κοινοτήτων των ανθρώπων που δραστηριοποιούνται στην πανεπιστημιούπολη. Κανείς, φοιτήτρια, εργαζόμενος ή κάτοικος, δεν έχει να φοβηθεί τίποτα σε μια πανεπιστημιούπολη που σφύζει από ζωή. Σε

θα δημιουργείται από θερμικές κάμερες, drones και αισθητήρες για τον καθύτερο έλεγχο των μεταναστευτικών ροών σε χερσαία και υδάτινα σύνορα. Έτσι το ΕΜΠ έβαλε ένα λιθαράκι (μάλλιμον κοινό καθύτερα) στα έργα που θα προκαλούσαν το θάνατο χιλιάδων μεταναστών/στριών τα ακόλουθα χρόνια.

Στις 4/4/2017, μια αστυνομική κλούβα στην Εγνατία και μπάτσοι περιμετρικά

και μέσα στον προαύλιο χώρο του πανεπιστημίου υποδέχονται, μετά από κάλεσμα του πρύτανη Αχ. Ζαπράνη, τους φοιτητές του ΠΑ.ΜΑΚ. Αφορμή παρέμβασης που είναι πραγματοποιήσει αλληλέγγυος προς τους μετανάστες κόσμος, την προηγούμενη μέρα, σε προκλητική εκδήλωση που αφορούσε τη διαχείρηση των μεταναστευτικών ροών. Εκείνη την ημέρα είχε προγραμματιστεί μια ελαφρώς προκλητικότερη εκδήλωση. Θέμα της: Η Τέχνη αποτυπώνει τα μετανάστη. Όποι

αυτό αποτέλεσε αρκετή δικαιολογία, ώστε οι μπάτσοι να πραγματοποιήσουν face control στους φοιτητές που ήθελαν να ησέλθουν στο πανεπιστήμιο. Μάλιστα, όταν οι φοιτητές αποφάσισαν να διαμαρτυρηθούν για την καταπάτηση του ασύλου αποκλείσαντας την κεντρική είσοδο, ο πρύτανης το πήγε ένα βήμα παραπέρα, δίνοντας εντολές για απομάκρυνση των φοιτητών και για μερικά ανοιγμένα κεφάλια.

μια πανεπιστημιούπολη, όπου εδώ γίνεται μια εκδήλωση, που κάτω μια συναυλία, μια κουβέντα, κάποιες αθλούνται και άλλοι τόσοι σκόρπιοι απλά αράζουν και συζητάνε. Κανείς δεν έχει να φοβηθεί, όταν υπάρχει μια ζωντανή κοινότητα, που αντιλαμβάνεται ποια είναι η ρίζα του προβλήματος και μπορεί, ανάλογα, να αυτοπεριφρουρηθεί. Οι μόνοι που έχουν να φοβηθούν από όλα αυτά είναι το κράτος και οι κάθε ποιγής μαφιόζοι (με γραβάτα ή χωρίς) που θα δουν ότι οι «πιάτσες» τους είναι παραπάνω από ανεπιθύμητες. Είναι κρίσιμο ο

καθένας μας και όλοι μαζί να είμαστε σε επαγρύπνηση για τις παγίδες που κρύβονται επιδέξια πίσω από τον μανδύα του φόβου, που ήδη προσπαθούν να επιβάλλουν. Γιατί αν αφήσουμε τα πράγματα να κυλίσουν κατά τις επιθυμίες τους, αργά ή γρήγορα, θα έρθουμε αντιμέτωποι με ένα πιο δύσκολο ερώτημα:

Kai εμάς απ' τους σωτήρες μας, ποιός θα μας σώσει;

ΕΝΕΡΓΕΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΕΣ ΑΓΩΝΑ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΤΟΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΚΑΝΙΒΑΛΙΣΜΟ

ΜΠΑΤΣΟΙ-ΜΑΦΙΟΖΟΙ-ΠΡΥΤΑΝΙΚΗ ΑΡΧΗ. ΟΛΑ ΤΑ ΚΑΘΑΡΜΑΤΑ ΔΟΥΛΕΥΟΥΝΕ ΜΑΖΙ

ΥΣΤΕΡΟΓΡΑΦΟ:

Στο μετερόγραφο του ο κ. Στεφανίδης επιλέγει να αναφέρθει σε έναν άνθρωπο που μας έχει απασχολήσει στο παρελθόν με τις δουλείες του μέσα στην Πανεπιστημιούπολη. Πρόκεται για τον Φ. Χαλκίδη ο οποίος έχει καταγγελθεί από εργαζόμενες και φοιτήτριες του ΕΚΠΑ για το μπάζωμα σημαντικού μέρους του δάσους της Πανεπιστημιούπολης -και τη μετατροπή του σε χωματερή- και τη λειτουργία παράνομου κυλικείου στο ΤΥΠΑ.

Άλλά όπως λέμε ήδη, τέτοιες δουλειές δεν γίνονται χωρίς την εξασφάλιση του ιδιαίτερου ασφαλούς περιβάλλοντος. Έτσι είκε καταφέρει προηγουμένως -μαζί με τον πρύτανη Πελεγρίνη- την απομάκρυνση της κατάληψης Κοντέινερ, μιας ενεργούς κοινότητας αγώνα λίγα μόλις μέτρα μακριά ενώ είχε εξασφαλίσει τη θέση επλεγκτή των σεκιουριτάδων της πύλης. Παρά το πρόστιμο που πληρώνει το ΕΚΠΑ στη νομαρχία γ' αυτή τη παράνομη χωματερή συνεχίζει να κινείται

ανενόχλητος στους χώρους της ΣΦΕ και να σήνει ύποπτα συνθήματα που μιλάνε για μαφίες στο πανεπιστήμιο.

Σύμφωνα με το site του ΕΚΠΑ, το ανθρώπινο δυναμικό του αποτελείται -πια- από 3.000 άτομα (καθηγητές/ες, διοικητικό προσωπικό κλπ*) και περίπου 50.000 φοιτήτριες με ένα μεγάλο ποσοστό από αυτούς να κινείται καθημερινά στην Πανεπιστημιούπολη. Σίγουρα ενας αριθμός από αυτούς έχει έρθει αντιμέτωπος με κάποια "παραβατική ομάδα" με αφορμές από "λάθος" μπλούζα ποδοσφαιρικής ομάδας έως απόπειρα ληστείας. Τι θα μπορούσε θοιόποντα είναι πέρα από ένα ωραίοτα ξέπλυμα των μαφιόζικων μποναρισμών του ΕΚΠΑ μέσω της πρωποίησης του Χαλκίδη; ενα ξέπλυμα και από την αριστερά...

Τη μετάδοση ενός εικονικού κλίματος χάους και ανεξέλεγκτης βίας στο Πανεπιστήμιο την είχαμε συνηθίσει από δεξιούς και ακροδεξιούς καθηγητές -με τη

σιωπηρή αποδοχή της αριστεράς- με σκοπό το χτύπημα των κομματιών εκείνων που γκρινιάζουν για τις γκρίζες μπίζνες που κάνει το ελληνικό Πανεπιστήμιο, τα κομπρεμί με τους εργολάβους και τις εργασιακές σχέσεις γηλέρας που επεκτείνονται στο εσωτερικό του.

Ο κ. Στεφανίδης μάλλον ανιχνέυοντας το πόσο ένυκολη είναι η προβολή στα media (δημοσιογραφικά ή πιο... social) που διψούν για κανιθαρίσμα κέρδισε τη βδομαδια δημοσιότητας που του αναλογεί.

*Φυσικά σε αυτά τα νούμερα δεν συμπεριλαμβάνονται οι εργαζόμενες που ανήκουν σε εργολάβους: καθαρίστριες, τεχνικοί, φύλακες. Είπαμε αυτοι είναι αόρατοι. Έτσι κι απλιώς το ξύλο από μπράβους, οι απολύτες, οι καρκίνοι από τις χλωρίνες δεν συμπεριλαμβάνονται στο σηριαλ βία στα πανεπιστήμια, και ούτε τα 219 ευρώ που πληρώνεται κάθε μήνα μια καθαρίστρια συμπεριλαμβάνονται στις ληστείες...

Αυτοοργανωμένος κοινωνικός χώρος στη ΦΕΠΑ
Common Multiple

Αυτοδιαχειριζόμενο
Στέκι Φιλοσοφικής